

Gran Teatre del Liceu

Temporada 2025-2026

Nijinsky

Ballet by John Neumeier

HAMBURG BALLETT

Amb el suport de: / Con el apoyo de:

LOEWE
FUNDACIÓN

LOEWE

Fundació Gran Teatre del Liceu

Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President d'honor

Salvador Illa Roca

President del patronat

Salvador Alemany Mas

Vicepresidenta primera

Sònia Hernández Almodóvar

Vicepresident segon

Jordi Martí Grau

Vicepresidenta tercera

Mària Eugènia Gay Rosell

Vicepresidenta quarta

Lluïsa Moret Sabidó

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Josep Maria Carreté Nadal, Xavier Fina Ribó, Jordi Foz Dalmau, Irene Rigau Oliver

Vocals representants del Ministerio de Cultura

Carmen Páez Soria, Javier Monsalve Iglesias, Paz Santa Cecilia Aristu, Joan Subirats Humet,

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Ignasi Borrell Roca, Josep Maria Coronas Guinart, Javier Coll Olalla, Àgueda Viñamata y de Urruela

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolío, Marc Murtra Millar, Rosario Cabané Bienert

Patró d'honor

Josep Vilarsau Salat

Secretari no patró

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

Comissió Executiva de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President

Salvador Alemany Mas

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Sònia Hernández Almodóvar, Josep Maria Carreté Nadal

Vocals representants del Ministerio de Cultura

Javier Monsalve Iglesias, Paz Santa Cecilia Aristu

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Javier Coll Olalla

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolío

Secretari

Joaquim Badia Armengol

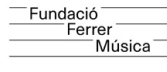
Director general

Valentí Oviedo Cornejo

TEMPORADA ARTÍSTICA

Mecenes / Mecenas

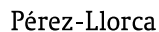
Patrocinadors / Patrocinadores

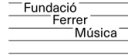
Protectors / Protectores

Col-laboradors / Colaboradores

EL PETIT LICEU / LICEU APRÈN

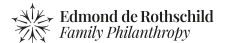
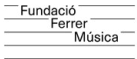
LICEUNDER35

LICEU APROPA

TALENT JOVE I NOVA CREACIÓ

Mitjans de comunicació / Medios de comunicació

CERCLE DE LA DANSA

L'ànima en moviment del Liceu

Viu la passió per la dansa des de dins.
Quan la música es transforma en gest, neix la
temporada de dansa del Gran Teatre del Liceu.

fes-te **Benefactor i sigues part del moviment!**

© Kiran West

Descobreix tots els avantatges de
ser Benefactor escanejant el codi QR
o trucant al 93 485 86 31
www.liceu.cat/benefactors

JUNTA DE
BENEFACTORS

**Junta benefactors /
Junta benefactores****Presidenta**

Cucha Cabané

Vicepresidenta

Elena Barraquer

Isidre Abelló
 Carlos Abril
 Ramon Agerjo
 Javier Aguilar
 Alfons Agulló
 Eulàlia Alari
 Muntsa Alcañiz
 Salvador Alemany
 Laura Álvarez
 Mercedes Álvarez
 Alicia Arboix
 Fanny Ariza
 Pere Armadàs
 Teresa Asensio
 Esperanza Aubert
 Luis Bach
 Vera Baena
 Josep Balcells
 Marc Balcells
 Mercedes Barceló
 Simon P. Barceló
 Rafael Barraquer
 Núria Basi
 Maria Rosa Bassa
 Mercedes Basso
 Margarita Batllori
 David Bermejo
 Manuel Bertran
 Ana Bofill
 Anna Boix
 Sofia Boixet
 Ignacio Borrell
 Agustí Bou
 Josep M. Bové
 Tomas Buxeda
 Jordi Calonge
 Joan Camprubi
 Ramona Canals
 Elena de Carandini
 Marisa de Carandini
 Josep Carbó
 Rosa Carcas
 Montserrat Cardelús
 Alejandro Caro
 Aurora Catà
 María Cruz Caturla
 Ramon Centelles
 Guzmán Clavel
 Elena Comella
 Sergio Corbera
 Javier Cornejo
 Luis Crispí
 Maite Cuffí
 Cuca Cumellas
 M. Dolors i Francesc
 Meya Durall
 Mercedes Duran
 Francisco Egea
 M. Isabel Elduque
 Fernando Encinar
 M. José Enguix
 Aranzazu Escudero
 Carmen Escudero
 Joan Esquirol
 Antonio Establés
 Patricia Estany
 Ana Esteve
 Marta Esteve
 Marisa Falcó

Bettina Farreras
 Ignacio Feijoo
 Cristina Ferrando
 Magda Ferrer-Dalmau
 Inés Fisas
 Ricardo Fisas
 Santiago Fisas
 Albert Foraster
 Mercedes Fuster
 José Gabeiras
 Gabriela Galcerán
 Gema Galdón
 Jorge Gallardo
 Beatriz García-Sarabia
 Manuel Gari
 Albert Garriga
 Pau Gasol
 Francisco Gaudier
 Anna Gener
 Lluís M. Ginjaume
 Ezequiel Giró
 Enric Girona
 Carmen Godia
 M. Inmaculada Gómez
 Andrea Gömöry
 Albert Gost
 Casimiro Gracia
 Jaume Graell
 Quica Graells
 Ainhoa Grandes
 Francisco A. Granero
 Pere Grau
 Calamanda Grifoll
 Poppy Grijalbo
 Helena Guardans
 Pau Guardans
 Maria Guasch
 Bernardo Hernández
 Guillermo Herrera
 Joaquim Herrera
 Eva Hinds
 Pepita Izquierdo
 Gabriel Jené
 Carles Jiménez
 Josep Juanpere
 Iolanda Latorre
 Sofia Lluch
 Ma. Teresa Machado
 Waltraud Maczassek
 Rocio Maestre
 Carmen Marsá
 Cristina Marsal
 Mercedes Marsol
 Isaac Martin
 Josep Milian
 Verónica Mimoun
 Inma Miquel
 Xavier Miranda
 José M. Mohedano
 Joan Molins
 Victòria Moncunill
 Chelo Mora
 Juan Pedro Moreno
 Sílvia Muñoz
 Josep Olliu
 Magda Onandia
 Victoria Onyós
 Eduardo Ortega
 Ignacia de Pano
 Victoria Parera
 Anna París
 Montserrat Pinyol
 Josep Ma. Plantada
 Ivan Pons
 M. Carmen Pous
 Daniel Prats
 Carmen Puig

Jordi Puig
 Marian Puig
 Ton Puig
 Gloria Pujol
 Juan Eusebio Pujol
 Victòria Quintana
 Neus Raig
 Carmen Redrado
 Juan Bautista Renart
 Ferran Ribó
 Blanca Ripoll
 Joan Roca
 Miquel Roca
 Pedro Roca-Cusachs
 Montserrat Rocamora
 Alfonso Rodés
 Salvador Roviroza
 Jacqueline Ruiz
 Josep Sabé
 Francisco Salamero
 Eduard Salsas
 Juan Antonio Samaranch
 Josef-David Sánchez-Molina
 Josep Ll. Sanfeliu
 Luis Sans
 M. del Carme Serrat
 Antoni Siurana
 Maria Soldevila
 Rafael Soldevila
 Silvia Sorribas
 Iván Suárez
 Rosa Sugrañes
 Josep Tabernero
 Manuel Terrazo
 Bernat -N. Tiffon
 August Torà
 Ernestina Torelló
 Ana Torredemer
 Román Trias
 Josep Turró
 Joaquim Uriach
 Marta Uriach
 Manuel Valderrama
 Maria Angels Vallvé
 Carmen Vendrell
 Gloria Ventós
 Josep Viader
 Anna Maria Vidal
 Eduardo Vilá
 Pilar de Vilallonga
 Josep Vilarasau
 Maria Vilardell †
 Luis Villena
 Joaquim Viñas
 Salvador Viñas
 Joaquín Viola
 Francisco Wendt
 Lydia de Zuloaga

**Benefactors del cercle
de la dansa / Benefactores
del círculo de la danza**

Paul Clastre
 Pitu Lavin
 Ma. José Matosas
 M. Rosa Ollé
 Tati Quera

**Benefactors internacionals
/ Benefactores
internacionales**

Erika Alfieri
 The Barnaud-Bettle Family
 Johanna Derksen
 Carmen Egido
 Philina Hsu Chang

Izabela Karnacewicz
 Nathaniel Klipper
 Mónica Lafuente
 Éleonore Lavielle
 May Lawrence
 Barry Lynam
 Cecilia Nordstrom
 Brian Pallas
 Javier Pérez-Tenessa
 Sonja Perkins
 Martina Priebe
 Paul Schulz
 Elina Selin
 Karen Swenson
 Filippo Viero
 Michael Winstrøm

**Benefactors joves /
Benefactores jóvenes**

Alex Agulló
 Esteve Alfaras
 Max Amat
 Eric Antràs
 Lidia Arcos
 Alex Barraquer
 Ignacio Baselga
 Marc Busquets
 Blanca Cabré
 Diana Casajús
 Marta Cuatrecasas
 Flora Duran
 Petra Duran
 Benito Escat
 Luigi Esposito
 Patricia Ferrer
 Pau Font
 Iria Gestal
 Alberto Gil
 Albert Girona
 Marco Greselin
 Albert Hernández
 Àlvar Lamminalo
 Arnau Lluch
 Santiago Lucas
 Xènia Luque
 Laura Maneiro
 Alexandra Maratchi
 Didac Marsà
 Marc Mayral
 Juan Molina-Martell
 Elisabeth Montamat
 Felipe Morenés
 Juan Moreno
 Marc Ollé
 Marta Parent
 Miquel Pedrerol
 Marcos Perales
 Elisenda Perelló
 Santiago Pons-Quintana
 Andrea Puig
 Julia Puig
 Inés Pujol
 Pepe Pujol
 Toni Pujol
 Carlota Quintero
 Sara Ramírez
 Ana Recasens
 Charlotte Ríos
 Patricia Ripollés
 Javier Ris
 Aitor Romero
 Gloria Sáez
 Esperanza Schröder
 Claudia Segura
 Carlos Torres
 Javier Uriach

Nijinsky

Ballet by John Neumeier

HAMBURG BALLETT

Ballet en dos actes / Ballet en dos actos

Coreografia de John Neumeier / Coreografía de John Neumeier

Estrena absoluta: 2 de juliol de 2000 a l'Hamburg Ballet / Estreno absoluto: 2 de julio de 2000 en el Hamburg Ballet

Estrena al Gran Teatre del Liceu / Estreno en el Gran Teatre del Liceu

Abril		Torn Turno
12	18:00	F
13	19:30	PC
14	19:30	A
15	19:30	DANSA

Durada total aproximada / Duración total aproximada: 2 h 30 min

Acte / Acto I: 65 min · **Pausa:** 25 min · **Acte / Acto II:** 60 min

Fitxa artística / Ficha artística

**Direcció i coreografia /
Dirección y coreografía:**
John Neumeier

**Escenografia i vestuari / Escenografía
y vestuario:**
John Neumeier, basats en esbossos de
Léon Bakst i Alexandre Benois / John
Neumeier, basados en bocetos de Léon
Bakst y Alexandre Benois

Producció / Producción
Hamburg Ballett

**Orquestra Simfònica del Gran Teatre
del Liceu / Orquesta Sinfónica del Gran
Teatre del Liceu**
Jonathan Nott, director

Música

Frederic Chopin,
Preludi Núm. 20 / Preludio N.º. 20

Robert Schumann,
Faschingsschwank aus Wien, op. 26, 1.
Fantasiebild

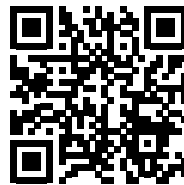
Nikolaj Rimskij-Korsakow,
Scheherazade, op. 35, 1. Satz

Dmitri Schostakowitsch,
Sonata per a viola i piano /
Sonata para viola y piano, op. 147, 3. Satz

Nikolaj Rimskij-Korsakow,
Scheherazade, op. 35, 3., 4. Satz

Dmitri Schostakowitsch,
Simfonia Núm. 11 en Sol menor, any 1905, op.
103 / Sinfonía N.º. 11 en Sol menor, año 1905,
op. 103

Més informació artística /
Más información artística

Amb el suport de: / Con el apoyo de:

**LOEWE
FUNDACIÓN**

Benefactor del Cercle de la Dansa: /
Benefactor del Círculo de la Danza:

mesoestetic
the element for skincare experts

Argument de l'obra

Nijinsky

Sinopsis

El 19 de gener de 1919, a les cinc de la tarda, al saló de ball de l'hotel Suvretta House de Saint-Moritz, a Suïssa, Vàtslav Nijinski va ballar davant del públic per última vegada. Ell mateix va anomenar aquesta actuació les seves «noces amb Déu».

El ballet *Nijinsky*, comença amb una recreació realista d'aquesta situació. Tanmateix, la coreografia següent visualitza els seus pensaments, records i al·lucinacions durant aquella última actuació.

Acte I

Impulsat per l'aparició imaginada del seu antic mentor, promotor i amant, Serguei Diàguilev, Nijinski recorda imatges de la seva sensacional carrera amb els Ballets Russos.

Els ballarins, com a aspectes de la seva personalitat, interpreten fragments dels papers més famosos de Nijinski: l'Arlequí de *Le Carnaval*, el poeta de *Les Sylphides*, l'esclau d'or de *Schéhérazade* i l'espectre de *Le Spectre de la Rose* es fusionen i s'entrellacen amb personatges de la seva vida privada.

També apareixen en la seva fantasia onírica la seva germana Bronislava (que més tard es convertiria en coreògrafa), el seu germà gran Stanislav (també format com a ballarí, però marcat des de la infància per signes de bogeria) i la seva mare, la ballarina Eleonora Bereda, que juntament amb el seu pare, Thomas, van ser els primers mestres dels nens.

En una altra escena del ballet, Nijinski recorda la seva cerca d'un nou llenguatge coreogràfic. Els seus experiments amb el moviment donen lloc als seus propis ballets originals: *L'Après-midi d'un Faune*, *Jeux*, *Le Sacre du printemps* i, més tard, *Till Eulenspiegel*.

Una dona vestida de vermell, Romola Pulszky, que més tard es convertiria en l'esposa de Nijinski, travessa els seus records confusos. Nijinski reviu la seva primera trobada en un vaixell rumb a Sud-amèrica i el seu matrimoni sobtat, un esdeveniment que va suposar la ruptura definitiva amb Diàguilev i els Ballets Russos.

Argumento de la obra

Nijinsky

Sinopsis

El 19 de enero de 1919, a las cinco de la tarde, en el salón de baile del hotel Suvretta House de St. Moritz, en Suiza, Vaslav Nijinsky bailó ante el público por última vez. Él mismo llamó a esta actuación su «boda con Dios».

El *ballet Nijinsky*, comienza con una recreación realista de esta situación. Sin embargo, la coreografía que sigue visualiza sus pensamientos, recuerdos y alucinaciones durante esa última actuación.

Acto I

Impulsado por la imaginada aparición de su antiguo mentor, promotor y amante, Serguéi Diáguilev, Nijinsky recuerda imágenes de su sensacional carrera con los Ballets Rusos.

Los bailarines, como aspectos de su personalidad, interpretan fragmentos de sus papeles más famosos: Arlequín en *Le Carnaval*, el poeta en *Les Sylphides*, el esclavo de oro en *Schéhérazade* y el espectro en *Le Spectre de la Rose* se fusionan, entremezclándose con personajes de su vida privada.

También aparecen en su fantasía onírica su hermana Bronislava (que más tarde se convertiría en coreógrafa), su hermano mayor Stanislav (también formado como bailarín, pero marcado desde la infancia por signos de locura) y su madre, la bailarina Eleonora Bereda, que junto con su padre, Thomas, fueron los primeros maestros de los niños.

En otra escena del *ballet*, Nijinsky recuerda su búsqueda de un nuevo lenguaje coreográfico. Sus experimentos con el movimiento dan lugar a sus propios *ballets* originales: *L'Après-midi d'un faune*, *Jeux*, *Le Sacre du printemps* y, más tarde, *Till Eulenspiegel*.

Una mujer vestida de rojo, Romola de Pulszky, que más tarde se convertiría en la esposa de Nijinsky, se cruza en sus confusos recuerdos. Nijinsky revive su primer encuentro en un barco rumbo a Sudamérica y su repentino matrimonio, un acontecimiento que supuso la ruptura definitiva con Diáguilev y los Ballets Rusos.

Acte II

La bogeria de Nijinski el porta a tancar-se cada vegada més en si mateix. Els records de la infància, la família, l'escola i el Teatre Mariïnski s'entrellacen amb visions angoixants de la Primera Guerra Mundial i la infidelitat de la seva esposa.

L'escandalosa estrena del seu ballet *Le Sacre du printemps* (*La consagració de la primavera*) apareix juxtaposada amb la brutalitat de la Primera Guerra Mundial i la mort del seu germà Stanislav. Romola roman al seu costat en els moments més difícils i dolorosos.

Als ulls de Nijinski, és el món que l'envolta —i no pas «Nijinski»— el que ha embogit.

L'actuació al Suvretta House i el ballet acaben amb l'última dansa de Nijinski: la Guerra.

Acto II

La locura de Nijinsky lo lleva a encerrarse cada vez más en sí mismo. Los recuerdos de la infancia, la familia, la escuela y el Teatro Mariinski se entremezclan con visiones pesadillescas de la Primera Guerra Mundial y la infidelidad de su esposa.

El escandaloso estreno de su *ballet Le Sacre du printemps* (*La consagración de la primavera*) aparece yuxtapuesto con la brutalidad de la Primera Guerra Mundial y la muerte de su hermano Stanislav. Romola permanece a su lado en los momentos más difíciles y dolorosos.

A los ojos de Nijinsky, es el mundo que lo rodea, y no «Nijinsky», el que ha enloquecido.

La actuación en el Suvretta House y el *ballet* terminan con la última danza de Nijinsky: la Guerra.

English synopsis

On January 19, 1919, at five o'clock in the afternoon in a ballroom of the Suvretta House Hotel in St. Moritz, Switzerland, Vaslav Nijinsky danced publicly for the last time. He called this performance his "Wedding with God".

The ballet "Nijinsky" begins with a realistic recreation of this situation. The choreography which follows, however, visualizes his thoughts, memories and hallucinations during this last performance.

ACT I

Prompted by the imagined appearance of his former mentor, impresario and lover, Serge de Diaghilev, Nijinsky recalls images of his sensational career with the Ballets Russes.

Dancers, as aspects of his personality, perform fragments from his most famous roles. "Harlequin", the Poet in "Les Sylphides", the Golden Slave in "Sheherazade" and the "Spectre de la rose" merge and mingle with characters from his private life.

His Sister Bronislava (later a choreographer), his older Brother Stanislav (also trained to be a dancer but marked from childhood by signs of madness) and his Mother, the dancer Eleonora Bereda, who along with his Father Thomas were the children's first teachers, also appear in his dreamlike fantasy.

In another scene of the ballet, Nijinsky remembers his search for a new choreographic language. His experiments with movement result in his own original ballets "L'Après-midi d'un Faune", "Jeux", "Le Sacre du printemps" and later "Till Eulenspiegel".

A woman in red, Romola de Pulskey who will later become Nijinsky's wife, criss-crosses his confused recollections. He relives their first encounter on a ship to South America and their abrupt marriage - an event causing the ultimate break with Diaghilev and the Ballets Russes.

ACT II

Nijinsky's madness drives him more and more inside himself. Memories of childhood, family, school, and the Mariinsky Theatre blend with nightmare visions of World War I - and his wife's infidelity.

The scandalous premiere of his ballet "Le Sacre du printemps" appears juxtaposed with the brutality of World War I and his brother Stanislav's death. Romola is with him through difficult and bad times.

In Nijinsky's eyes, it is the world around him - not "Nijinsky" that has gone mad...

The Suvretta House performance and the ballet end with Nijinsky's last dance - the War.

Repartment / Reparto

Vaslav Nijinsky

Alexandr Trusch / Aleix Martínez
(13, 15/04)

Romola Nijinska, l'esposa / su esposa

Anna Laudere / Ida Praetorius
(13, 15/04)

Bronislava Nijinska, la germana / su hermana

Ida Stempelmann / Futaba Ishizaki
(13, 15/04)

Stanislav Nijinsky, el germà / su hermano

Francesco Cortese / Evan L'Hirondelle
(13, 15/04)

Serge Diaghilev, empresari i mentor / empresario y mentor

Edvin Revazov / Matias Oberlin
(13, 15/04)

Eleonora Bereda, la mare / su madre

Charlotte Larzelere / Hayley Page
(13, 15/04)

Thomas Nijinsky, el pare / su padre

Matias Oberlin / Pepijn Gelderman
(13, 15/04)

La ballarina / La bailarina, Tamara Karsavina

Xue Lin / Olivia Betteridge (13, 15/04)

El nou ballarí / El nuevo bailarín, Leonid Massine

Evan L'Hirondelle / Javier Monreal
(13, 15/04)

NIJINSKY - THE DANCER

Arlequí al Carnaval / Arlequin al Carnaval

Louis Musin / Francesco Cortese
(13, 15/04), més tard Caspar Sasse

L'esperit a "Spectre de la rose" / El espíritu en "Spectre de la rose"

Louis Musin / Francesco Cortese
(13, 15/04)

L'esclau daurat a "Scheherazade" / Esclavo de oro en "Scheherazade"

Artem Prokopchuk / Louis Musin
(13, 15/04)

Jove a "Jeux" / Joven en "Jeux"

Evan L'Hirondelle / Javier Monreal
(13, 15/04)

Fauna a "L'Après-midi d'un faune" / Fauna en "L'Après-midi d'un faune"

Artem Prokopchuk / Louis Musin (13, 15/04), més tard Matias Oberlin / Pepijn Gelderman (13, 15/04)

Petrushka

Javier Monreal / Louis Haslach
(13, 15/04)

Ombres de Nijinsky / Sombras de Nijinsky

Francesco Cortese, Louis Musin / Evan L'Hirondelle (13, 15/04)

THE SOCIETY

Convidats a la Suvretta House /

Invitados a la Suvretta House

Francesca Harvey, Vladimir Kocić, Niurka Moredo, Arman Zazyan, Emilie Mazorń, Emiliano Torres, Charlotte Larzelere, Matias Oberlin / Hayley Page, Pepijn Gelderman (13, 15/04), Ida Praetorius / Anna Laudere (13, 15/04), Louis Haslach / Illia Zakrevskiy (13, 15/04), Javier Monreal / Louis Haslach (13, 15/04)

Pianista

Ondřej Rudčenko

Admiradors del Ballet Rus /

Admiradores del Ballet Ruso

Gabriel Barbosa, Daniele Bonelli (12, 14/04), Jack Bruce, Bruno Garibaldi, Pepijn Gelderman (12, 14/04), Lennard Giesenberg, Evan L'Hirondelle (12, 14/04), Samuel Legaspi, Evan L'Hirondelle (12, 14/04), Luis Molina, Vincent Philp, Filipe Rettore (12, 14/04), Moisés Romero, João Santana, Casper Sasse, Torben Seguin

LES BALLETS RUSSES DE SERGE DIAGHILEV

Tamara Karsavina

Xue Lin / Olivia Betteridge (13, 15/04)

Bronislava Nijinska

Ida Stempelmann / Futaba Ishizaki
(13, 15/04)

Dues ballerines / Dos bailarinas

Olivia Betteridge / Ana Torquebrada
(13, 15/04), Greta Jörgens

Parelles / parejas

Florian Pohl, Joaquin Angelucci / Daniele Bonelli, Filipe Rettore (13, 15/04)

Cos de ball / Cuerpo de baile

Lormaigne Bockmühl, Ghanima Choffat, Anita Ferreira, Melissa Koivuaho, Hayley Page / Charlotte Larzelere (13, 15/04), Hermine Sutra Fourcade, Lin Zhang, Illia Zakrevskiy / Joaquin Angelucci (13, 15/04)

"Scheherazade"

Eleanor Broughton, Justine Cramer, Francesca Harvey, Paula Iniesta, Almudena Izquierdo / Ida Stempelmann (13, 15/04), Charlotte Kragh, Alice Mazzasette, Amelia Menzies, Madeleine Skippen, Gabriel Barbosa, Daniele

Bonelli / Luis Molina (13, 15/04), Jack Bruce, Lennard Giesenberg, Filipe Rettore / Bruno Garibaldi (13, 15/04), João Santana

Viatgers, convidats a la boda /

Viajeros, invitados a la boda

Olivia Betteridge / Xue Lin (13, 15/04), Lormaigne Bockmühl, Anita Ferreira, Futaba Ishizaki / Hermine Sutra Fourcade (13, 15/04), Greta Jörgens, Hayley Page / Charlotte Larzelere (13, 15/04), Emilie Mazorń, Ana Torquebrada, Lin Zhang, Joaquin Angelucci, Pepijn Gelderman, Evan L'Hirondelle / Javier Monreal (13, 15/04), Florian Pohl, Moisés Romero, Caspar Sasse, Torben Seguin, Emiliano Torres, Illia Zakrevskiy

Gent, figures del món interior de Nijinsky / Gente, figuras del mundo interior de Nijinsky

Olivia Betteridge / Justine Cramer (13, 15/04), Futaba Ishizaki / Eleanor Broughton (13, 15/04), Paula Iniesta, Greta Jörgens, Charlotte Kragh, Hayley Page / Francesca Harvey (13, 15/04), Alice Mazzasette, Madeleine Skippen, Hermine Sutra Fourcade, Ana Torquebrada, Lin Zhang Joaquin Angelucci, Gabriel Barbosa, Daniele Bonelli, Bruno Garibaldi, Lennard Giesenberg, Pepijn Gelderman, Javier Monreal (13, 15/04), Matias Oberlin (12, 14/04), Florian Pohl, Filipe Rettore, Moisés Romero, Caspar Sasse, Torben Seguin, Emiliano Torres

Jove Nijinsky / Joven Nijinsky

Louis Musin / Francesco Cortese
(13, 15/04)

El Doctor

Matias Oberlin / Pepijn Gelderman
(13, 15/04)

The War

Joaquin Angelucci, Gabriel Barbosa, Jack Bruce, Bruno Garibaldi, Pepijn Gelderman (12, 14/04), Lennard Giesenberg, Louis Haslach (12, 14/04), Evan L'Hirondelle (12, 14/04), Luis Molina, Samuel Legaspi, José Neri Abilio, Vincent Philp, Florian Pohl, Filipe Rettore, Moisés Romero, João Santana, Caspar Sasse, Torben Seguin, Jiwei Sui, Illia Zakrevskiy, Umot Arican*, Konstantin Gosch*, René Kolapo*, Paolo Leanza*, Hlumelo Quiency Ntshangana*

* Escola del Hamburg Ballet / Escuela del Hamburg Ballet

© Kiran West

Nijinsky

Per llegir abans de la representació

En què ens hem de centrar a l'hora de crear una obra, especialment una peça sobre una figura històrica? Quines versions de la seva història hem de creure? Qui era ell, la persona, l'artista? En quines fonts hem de confiar, en quines proves hem de basar-nos? Quina actitud hem d'adoptar envers les facetes enigmàtiques del caràcter de Nijinski? Tot un dilema!

Fa vint anys vaig coreografiar, gairebé per accident, un ballet breu titulat *Vaslav*. Va començar com una peça abstracta per a alguns convidats de la Gala Nijinski de 1979, el tancament de la cinquena edició dels Dies del Ballet d'Hamburg, dedicats a l'obra de Serguei Diàguilev. Durant els assajos amb Patrick Dupond, que interpretava el paper principal, van anar sorgint elements de l'esperit de Nijinski i l'obra es va convertir, inesperadament, en *Vaslav*: només un nom de pila, una peça petita i íntima.

No hi ha res més difícil que crear un ballet sobre una persona concreta. La comprensió només pot sorgir d'un coneixement íntim i, no obstant això, en el moment de la creació cal desprendre-se'n, oblidar tot el que s'ha llegit, sentit o pensat. Com més se'n sap, més profunda és la connexió i més difícil es fa el procés. És per això que, en realitat, mai no vaig voler crear una obra sobre Nijinski. Tot i això, anys més tard, ha arribat el moment.

L'exploració coreogràfica no pot ser un documental: és una biografia de l'ànima, una biografia dels sentiments i els estats de la condició humana. Pot ser que es faci referència, de passada, a algun esdeveniment —sigui històric o imaginari— o que apareguin personatges que ens recordin persones properes a Nijinski, sense que realment s'hi assemblin físicament. Però aquesta peça no és un «ballet narratiu», de fet ni tan sols és un sol ballet, sinó dos: dues metodologies bessones, dues maneres d'abordar un tema, dos enfocaments coreogràfics. En darrer terme, de tot això n'ha de sorgir una unitat, s'ha de comunicar alguna cosa essencialment humana que ens commogui, fins i tot encara que mai no hàgim llegit

una sola paraula de Nijinski: construir el present a partir del passat. El més extraordinari de l'art és que es forma dins nostre. De vegades, l'obra ens pot presentar unes possibilitats determinades, davant les quals ens hem de mostrar receptius. Se suggereixen noves relacions, es creen nous equilibris de poder —coreogràfics, emocionals, humans—, així com equilibris entre la música i el moviment.

Per exemplificar l'atmosfera particular d'un determinat aspecte de la vida de Vàstlav Nijinski, a més d'algunes peces breus de música de cambra, he triat *Schéhérazade* de Nikolai Rimski-Kórsakov, que encarna la màgia exòtica dels primers Ballets Russos. Nijinski va interpretar el paper de l'esclau d'or, sens dubte el més famós dels seus rols eròtics d'«esclau». Va ser aquest paper el que va posar els fonaments del mite de Nijinski, fins i tot abans que es convertís en l'espectre de la rosa, el titella Petruixka o el faune libidinós. La segona part, el segon enfocament, és ben diferent. La música d'aquesta secció és la Simfonia núm. 11 de Dmitri Xostakóvitx, composta el 1957, només uns anys després de la mort de Nijinski. El compositor va subtitular l'obra *L'any 1905*, en memòria de les manifestacions que van tenir lloc davant del Palau d'Hivern de Sant Petersburg el gener d'aquell any, brutalment reprimides i conegudes avui dia com els fets del «Diumenge Sagnant».

Es diu que Nijinski es va veure casualment implicat en les manifestacions i disturbis i va resultar ferit. Va ser el primer senyal de guerra que va experimentar, al qual van seguir la Primera Guerra Mundial, la Revolució d'Octubre i la Segona Guerra Mundial. Una vida atrapada entre l'art i la guerra, amb batalles tant internes com externes i una guerra que es forjava dins i fora d'ell mateix. Què era el que realment passava dins seu? Nijinski: un tema inesgotable. Per on hem de començar, on hem d'acabar?

John Neumeier

Nijinsky

Para leer antes de la representación

¿En qué debemos centrarnos al crear una obra, especialmente una pieza sobre una figura histórica? ¿Qué versiones de su historia debemos creer? ¿Quién era él, la persona, el artista? ¿En qué fuentes debemos confiar, en qué pruebas debemos basarnos? ¿Qué actitud debemos adoptar ante las facetas enigmáticas del carácter de Nijinsky? ¡Todo un dilema!

Hace veinte años coreografié un *ballet* breve titulado *Vaslav*. Sucedió casi por accidente. Comenzó como una pieza abstracta para algunos invitados de la Gala Nijinsky de 1979, el cierre de la quinta edición de los Días del Ballet de Hamburgo, dedicados a la obra de Serguéi Diáguilev. Durante los ensayos con Patrick Dupond, que interpretaba el papel principal, fueron surgiendo elementos del espíritu de Nijinsky y la obra se convirtió inesperadamente en *Vaslav*: solo un nombre de pila, una pieza pequeña e íntima.

No hay nada más difícil que crear un *ballet* sobre una persona concreta. La verdadera comprensión solo puede surgir de un conocimiento íntimo y, sin embargo, en el momento de la creación hay que desprenderse de ese conocimiento, olvidar todo lo leído, oído o pensado. Cuanto más se sabe, más profunda es la conexión y más difícil se vuelve el proceso. Es por eso por lo que, en realidad, nunca quise crear una obra sobre Nijinsky; sin embargo, años más tarde, ha llegado el momento.

La exploración coreográfica no puede ser un documental: es una biografía del alma, una biografía de los sentimientos y los estados de la condición humana. Puede que se haga referencia a algún acontecimiento —ya sea histórico o imaginario— o que aparezcan personajes que nos recuerden a personas cercanas a Nijinsky, sin que realmente se parezcan físicamente a ellas. Pero esta pieza no es un «*ballet* narrativo», quizás ni siquiera sea un solo *ballet*, sino dos: dos metodologías gemelas, dos formas de abordar un tema, dos enfoques coreográficos. En última instancia, de todo ello debe surgir una unidad, ha de comunicarse algo esencialmente hu-

mano que nos conmueva, incluso aunque nunca hayamos leído una sola palabra de Nijinsky: construir el presente a partir del pasado. Lo extraordinario del arte es que se forma dentro de nosotros. A veces, la obra puede presentarnos ciertas posibilidades, ante las cuales debemos mostrarnos receptivos. Se sugieren nuevas relaciones, se crean nuevos equilibrios de poder —coreográficos, emocionales, humanos—, así como equilibrios entre la música y el movimiento.

Para ejemplificar la atmósfera particular de un determinado aspecto de la vida de Nijinsky, además de algunas piezas breves de música de cámara, he elegido *Schéhérazade* de Nikolái Rimski-Kórsakov, que encarna la magia exótica de los primeros Ballets Rusos. Nijinsky interpretó el papel del esclavo de oro, sin duda el más famoso de sus roles eróticos de «esclavo». Fue este papel el que cimentó el mito de Nijinsky, incluso antes de que se convirtiera en el espectro de la rosa, el títere Petrushka o el libidinoso fauno. La segunda parte, el segundo enfoque, es muy diferente. La música de esta sección es la Sinfonía n.º 11 de Dmitri Shostakóvich, compuesta en 1957, solo unos años después de la muerte de Nijinsky. El compositor subtuló la obra *El año 1905*, en memoria de las manifestaciones frente al Palacio de Invierno de San Petersburgo en enero de ese año, brutalmente reprimidas y conocidas hoy en día como los hechos del «Domingo Sangriento».

Se dice que Nijinsky se vio casualmente envuelto en las manifestaciones y disturbios, resultando herido. Fue la primera señal de guerra que experimentó, a la que siguieron la Primera Guerra Mundial, la Revolución de Octubre y la Segunda Guerra Mundial. Una vida atrapada entre el arte y la guerra, con batallas tanto internas como externas y una guerra que se forjaba dentro y fuera de sí mismo. ¿Qué era lo que realmente ocurría en su interior? Nijinsky: un tema inagotable. ¿Por dónde hay que empezar? ¿Y terminar?

John Neumeier

Nijinsky

To be read before the performance

What should we concentrate on when creating a work, especially a piece about a historical person? Which versions of a story to believe? Who was he, the person, the artist? Which sources to trust, what evidence to rely on? Which attitude to take toward the puzzling facets of Nijinsky's character? A dilemma!

Twenty years ago, I choreographed a short ballet entitled *Vaslav*. It happened almost by accident. It began as an abstract piece for some guests of the 1979 Nijinsky Gala – the finale of the 5th edition of the Hamburg Ballet Days, which were dedicated to the work of Serge Diaghilev. During the rehearsal process with Patrick Dupond, who was dancing the lead role, elements of Nijinsky's spirit crept in, and the piece unexpectedly became *Vaslav* – just a first name, a small, intimate piece.

There really is nothing more difficult than creating a ballet about a specific person. Understanding can come only through an intimate knowledge – and yet in the moment of creation one must let go of that knowledge, forgetting everything one has read, heard and thought. The more you know, the deeper the connection, and the more difficult the process becomes. This is why I never in fact wanted to create a piece about Nijinsky – and yet, years later, the moment has come to pass.

The choreographic exploration cannot be a documentary – it is a biography of the soul, a biography of feelings and states of the human condition. It could be that a certain event – whether historically accurate or imaginary – is touched on in passing, maybe characters appear that remind us of people who were close to Nijinsky, while not actually physically resembling them. But this piece is not a “story ballet” – perhaps it is not even one ballet, but rather two: twin methodologies, two ways in which to engage with a subject matter, two choreographic approaches. Ultimately, a unity has to emerge from it all, something essentially human must be communicated that touches us, even if we have never read a single word by or about Nijinsky: Make the present out of the past. The remarkable thing about art is that it is formed within ourselves. Sometimes, it can happen that the work presents us with certain possibilities, to which one must be receptive. New relationships are suggested, new balances of power created – choreographic, emotional, human – as well as those between music and movement.

In order to exemplify the particular atmosphere of a certain aspect of Nijinsky's life, I have chosen – aside from some short chamber music pieces – Nikolai Rimsky-Korsakov's *Scheherazade*, as it embodies the exotic magic of the early Ballets Russes. Nijinsky danced the role of the Golden Slave, which is surely the most famous of his erotic “slave” roles. It is this role that founded the myth of Nijinsky, even before he became the Spirit of the Rose, the puppet Petrushka or the libidinous Faun. The second part, the second approach, is very different. The music of this section is Dmitri Shostakovich's Symphony No. 11, which was composed in 1957, only a few years after Nijinsky's death. He subtitled the work *The Year 1905*, in memory of the demonstrations in front of the Winter Palace in St. Petersburg in January of that year, which were brutally put down and were later to be known as the events of “Bloody Sunday”.

Nijinsky was supposedly by chance caught up in the demonstrations and unrest, and was injured as a result. This was the first signal of war that he experienced – and it was followed by the First World War, the October Revolution and the Second World War. A life caught between art and war – battles both internal and external, war within and outside of oneself. What was truly happening inside him? Nijinsky – an inexhaustible topic. Where to begin, where to end?

John Neumeier

On l'òpera i el cinema es troben

Estrenes digitals a les 17.30 h

L'elisir d'amore Donizetti
Javier Camarena i Pretty Yende
Ja disponible

Tristan und Isolde Wagner
Lise Davidsen i Clay Hilley
15 febrer

La Gioconda Ponchielli
Saioa Hernández i Michael Fabiano
8 març

Manon Lescaut Puccini
Asmik Grigorian i Joshua Guerrero
12 abril

Le nozze di Figaro Mozart
Konstantin Krimmel i Sara Blanch
21 juny

Abona't a la temporada d'òpera digital

liceuoperaplus.com

Vaslav Nijinsky

Courtesy John Neumeier Stiftung

Vaslav Nijinsky va néixer el 12 de març de 1889 (segons el calendari rus, el 28 de febrer) a Kíiv — hi ha diverses versions sobre la data, ja que també s'esmenten el 17 de desembre de 1889, així com els anys 1888 i 1890. A l'agost de 1898 o 1900 supera la prova d'accés a l'Escola Imperial de Ballet de Sant Petersburg, i el maig de 1907 esdevé artista dels Teatres Imperials, on immediatament rep papers solistes. El 1908 Serge Diaghilev es fixa en ell, i el maig de 1909 el contracta per a la primera gira a París dels recentment fundats Ballets Russes, dels quals esdevé l'estrella aclaparadorament aclamada. És, després de l'època de les ballarines romàntiques, el primer gran ballarí masculí des de Vestris, a qui s'anomenava el "déu de la dansa".

El 1911 Nijinsky abandona definitivament els Teatres Imperials després d'un escàndol i actua amb els Ballets Russes per tot Europa. També comença a dedicar-se a la coreografia. Durant una gira per Amèrica del Sud, en la qual Diaghilev no participa, coneix el 1913 Romola de Pulszky, amb qui es casa a Buenos Aires. Quan Diaghilev se n'assabenta, es produeix la ruptura. Nijinsky funda la seva pròpia companyia, però no aconsegueix mantenir-la. L'esclat de la Primera Guerra Mundial el deixa a ell i la seva família retinguts a Budapest. El 1916 aconsegueix sortir cap als Estats Units per a una nova gira amb els Ballets Russes; hi coreografia una obra per a la companyia, però a l'hivern de 1917 es retira a St. Moritz.

El 19 de gener de 1919 balla per última vegada en un esdeveniment privat a l'hotel Suvretta de St. Moritz i comença a escriure un diari. Aquest s'interromp el 4 de març, quan acudeix a un psiquiatre que li diagnostica una malaltia mental incurable. Entre 1919 i 1946 viu alternativament en diversos sanatoris psiquiàtrics i també, periòdicament, amb la família. Atès per cuidadors i familiars, viu amb Romola o amb la seva germana, els seus pares i més tard el seu cosí a St. Moritz, París, Budapest, Sopron, Viena i Mittersill. El 1947 Romola es trasllada amb ell a Anglaterra, a prop de Londres, on mor el dissabte sant, el 8 d'abril de 1950.

Vaslav Nijinsky nació el 12 de marzo de 1889 (según el calendario ruso, el 28 de febrero) en Kiev; existen diversas versiones sobre la fecha, ya que también se mencionan el 17 de diciembre de 1889, así como los años 1888 y 1890. En agosto de 1898 o 1900 aprueba el examen de ingreso en la Escuela Imperial de Ballet de San Petersburgo, y en mayo de 1907 se convierte en artista de los Teatros Imperiales, donde recibe de inmediato papeles solistas. En 1908 Serge Diaghilev se fija en él, y en mayo de 1909 lo contrata para la primera gira en París de sus recién fundados Ballets Russes, de los que se convierte en la aclamada estrella. Es, tras la era de las bailarinas románticas, el primer gran bailarín masculino desde Vestris, a quien se llamaba el "dios de la danza".

En 1911 Nijinsky abandona definitivamente los Teatros Imperiales tras un escándalo y actúa con los Ballets Russes por toda Europa. También comienza a dedicarse a la coreografía. Durante una gira por Sudamérica, en la que Diaghilev no participa, conoce en 1913 a Romola de Pulszky, con quien se casa en Buenos Aires. Cuando Diaghilev se entera, se produce la ruptura. Nijinsky funda su propia compañía, pero no logra mantenerla. El estallido de la Primera Guerra Mundial lo deja a él y a su familia varados en Budapest. En 1916 logra viajar a Estados Unidos para una nueva gira con los Ballets Russes; allí coreografía una obra para la compañía, pero en el invierno de 1917 se retira a St. Moritz.

El 19 de enero de 1919 baila por última vez en un evento privado en el hotel Suvretta de St. Moritz y comienza a escribir un diario. Este se interrumpe el 4 de marzo, cuando acude a un psiquiatra que le diagnostica una enfermedad mental incurable. Entre 1919 y 1946 vive alternativamente en diversos sanatorios psiquiátricos y también, periódicamente, con su familia. Atendido por cuidadores y familiares, vive con Romola o con su hermana, sus padres y más tarde su primo en St. Moritz, París, Budapest, Sopron, Viena y Mittersill. En 1947 Romola se traslada con él a Inglaterra, cerca de Londres, donde muere el Sábado Santo, el 8 de abril de 1950.

John Neumeier

John Neumeier, nascut a Milwaukee (Wisconsin) el 1939, va estudiar a la seva ciutat natal, així com a Chicago, Copenhaguen i Londres. El 1963, John Cranko el va convidar a unir-se al Stuttgart Ballet, on va progressar fins a solista i va continuar el seu desenvolupament coreogràfic. Nomenat director del Ballet de Frankfurt el 1969, aviat va causar sensació amb noves interpretacions de ballets tan coneguts com *Romeu i Julieta* i *El trencanous*. Del 1973 al 2024, va exercir com a director artístic i coreògraf principal del Hamburg Ballet, i des de 1996 també va ocupar el càrrec d'intendent. El 1978 va fundar l'Escola del Hamburg Ballet. Sota la seva direcció, la companyia va obtenir ràpidament reconeixement internacional. El 2006 va establir la John Neumeier Foundation i el 2011 va fundar el Bundesjugendballett, del qual continua sent el director artístic.

Com a coreògraf, Neumeier ha mantingut un fort compromís amb la tradició del ballet, tot dotant les seves obres d'un marc dramàtic modern. La seva producció inclou noves versions de grans ballets narratius, musicals, ballets simfònics i coreografies sobre música sacra. A més dels seus 51 anys com a director del Hamburg Ballet, ha treballat regularment com a coreògraf convidat amb algunes de les companyies més prestigioses del món.

Ha estat distingit internacionalment amb alguns dels màxims guardons a la trajectòria, entre els quals destaquen l'Orde del Mèrit de la República Federal d'Alemanya, el títol de cavaller de la Legió d'Honor (França), el Premi Kyoto de la Inamori Foundation (Japó), el premi italià "Una vita nella musica" i el nomenament com a membre de l'orde "Pour le Mérite" (Alemanya).

John Neumeier, nacido en Milwaukee (Wisconsin) en 1939, estudió en su ciudad natal, así como en Chicago, Copenhague y Londres. En 1963, John Cranko lo invitó a unirse al Stuttgart Ballet, donde ascendió a solista y continuó su desarrollo coreográfico. Nombrado director del Ballet de Frankfurt en 1969, pronto causó sensación con nuevas interpretaciones de ballets tan conocidos como *Romeo y Julieta* y *El cascanueces*. De 1973 a 2024 fue director artístico y coreógrafo principal del Hamburg Ballet, y desde 1996 también ocupó el cargo de intendente. En 1978 fundó la Escuela del Hamburg Ballet. Bajo su dirección, la compañía alcanzó rápidamente reconocimiento internacional. En 2006 creó la John Neumeier Foundation y en 2011 fundó el Bundesjugendballett, del que sigue siendo director artístico.

Como coreógrafo, Neumeier ha mantenido un firme compromiso con la tradición del ballet, dotando a sus obras de un enfoque dramático moderno. Su producción abarca nuevas versiones de grandes ballets narrativos, musicales, ballets sinfónicos y coreografías sobre música sacra. Además de sus 51 años como director del Hamburg Ballet, ha trabajado regularmente como coreógrafo invitado con algunas de las compañías más prestigiosas del mundo.

Ha sido reconocido internacionalmente con algunos de los más altos galardones a toda una carrera, entre ellos la Orden del Mérito de la República Federal de Alemania, el título de caballero de la Legión de Honor (Francia), el Premio Kioto de la Inamori Foundation (Japón), el premio italiano "Una vita nella musica" y su nombramiento como miembro de la orden "Pour le Mérite" (Alemania).

Petit Liceu 25 anys

13, 14 | 20 DE JUNY

LA TORRE DELS SOMNIS

ÒPERA, CIRC I MÚSICA DE PUCCINI
PER A TOTHOM

Amb el suport de

Diputació
Barcelona

Amb la col·laboració de

Fundació "la Caixa"

Fundació
Ferrer
Música

ZF consorci
barcelona
ZONA FRANCA

FUNDACIÓ
CONSERVATORI
LICEU

 repsol
fundación

+info a liceu.cat

Un compromís compartit,
forma part del creixement
del Liceu.
Sigues Mecenés
Fem

Membres de la companyia / Miembros de la compañía

HAMBURG BALLETT

Fundador del Ballet d'Hamburg /
Fundador del Ballet de Hamburgo
John Neumeier

Director general
Nicolas Hartmann

Director artístic / Director artístico
Lloyd Riggins

Mestre de ballet principal /
Maestro de ballet principal
Damiano Pettenella

Cap de dramaturgia /
Jefe de dramaturgia
Vivien Arnold

Cap de comunicació /
Jefe de comunicación
Martina Zimmermann

Gestió de gires / Gestión de giras
Djuna Boguhn

Assistent a la intendència /
Asistente del intendente
Julia Grille

Assistent del director executiu /
Asistente del director ejecutivo
Paula Reiprich

Planificació de ballet /
Planificación de ballet
Peter Piterka

DRAMATÚRGIA / COMUNICACIÓ / DRAMATURGIA / COMUNICACIÓN

Dramaturg / Dramaturgo
Nathalia Schmidt

Educació / Educación
Elisabeth Bell

Responsable de premsa /
Responsable de prensa
Friederike Adolph

Màrqueting i comunicació /
Marketing y comunicación
Katerina Kordatou

Foto, vídeo i gràfica /
Foto, vídeo y gráfica
Kiran West

Continguts web / Contenidos web
Lotta Bracker

PRODUCCIÓ / PRODUCCIÓN

Direcció tècnica de producció /
Dirección técnica de producción
Vladimir Kocić

Coordinació artística de producció /
Coordinación artística de producción
Philip Handschin

Loguer de produccions / Alquileres
de producció
Catherine Dumont

Regidor / Regidor
Eliot Worrell

PERSONAL ARTÍSTIC / PERSONAL ARTÍSTICO

Mestres i mestres de ballet /
Maestros y maestras de ballet
Laura Cazzaniga, Natasha Lagunas,
Niurka Moredo, Ivan Urban, Arman
Zayzan

Coreòleg / Coreógrafo
Sonja Tinnés

Coordinador musical, pianista /
Coordinador musical, pianista
Ondřej Rudčenko

Pianista, repetidor d'il·luminació /
Pianista, repetidor de iluminación
Petar Kostov

ELENC / ELENCO

Primers ballarins /
Primeros bailarines
Anna Laudere, Xue Lin, Ida Praetorius,
Aleix Martínez, Matias Oberlin, Edwin
Revazov

Ballarí principal convidat /
Bailarín principal invitado
Alexandr Trusch

Ballarí de caràcter /
Bailarín de carácter
Silvia Azzoni, Alexandre Riabko

Solistes / Solistas
Olivia Betteridge, Futaba Ishizaki,
Charlotte Kragh, Charlotte Larzelere,
Emilie Mazoń, Ana Torrequebrada,
Daniele Bonelli, Louis Musin, Florian
Pohl

Cos de ball / Cuerpo de baile
Lormaigne Bockmühl, Eleanor
Broughton, Ghanima Hoffat,
Justine Cramer, Anita Ferreira,
Francesca Harvey, Paula Iniesta,
Almudena Izquierdo, Greta Jörgens,
Alice Mazzasette, Amelia Menzies,
Hayley Page, Madeleine Skippen,
Ida Stempelmann, Hermine Sutra
Fourcade, Lin Zhang, Joaquin Angelucci,
Gabriel Barbosa, Jack Bruce, Francesco

Cortese, Bruno Garibaldi, Pepijn
Gelderman, Lennard Giesenberg, Louis
Haslach, Evan L'Hirondelle, Samuel
Legaspi, Luis Molina, Javier Monreal,
Vincent Philp, Artem Prokopchuk, Filipe
Rettore, Moisés Romero, João Santana,
Caspar Sasse, Torben Seguin, Emiliano
Torres, Illia Zakrevskiy.

Aprenents / Aprendices
Selina Appenzeller, Zeynep Demirel,
Melissa Koivuaho, Yun Lin, Azul
Ardizzone, José Neri Abilio, Jiwei Sui

Escola del Ballet d'Hamburg /
Escuela del Ballet de Hamburgo
Konstantin Gosch, Paolo Leanza, René
Kolapo, Hlumelo Quiency Ntshangana,
Umut Arican, Guillermo Rolutti

PERSONAL TÈCNIC / PERSONAL TÉCNICO

Direcció tècnica / Dirección técnica
Konrad Klases

Cap d'il·luminació /
Jefe de iluminación
Ralf Merkel

Il·luminació / Iluminación
Raoul Krämer, Rebecca Stegemann, Kai
Stolle, Alexander Janew, Frank Bayer,
Jörn Dehmlow

Cap de so / Jefe de sonido
Frédéric Couson

So / Sonido
Jochen Scheffe

Escenari / Escenario
Corinna Korth, Andreas Weiland, Marco
Eggers, Tom Koning, Mario Massaro,
Christian von der Ahe

Cap d'utilitatge / Jefe de utilleria
Carmen Wessiak

Utilitatge / Utillería
Mareike Brun

Cap de vestuari / Jefa de vestuario
Barbara Huber

Ajudants de vestuari /
Ayudantes de vestuario
Diana Räkers, Sandra Schmidt, Piret
Univer, Sabrina Pietron, Ariana
Bardehle, Sandra Schmidt

Maquillatge / Maquillaje
Andrea Ellegast, Tessa Deeken,
Elisabeth Greck

Fisioteràpia / Fisioterapia
Hinrik Werner

INTELLIGÈNCIA LÍMIT

jo sóc d'intel·ligència límit
per dalt limita amb la ignorància
per sota amb l'estupidesa
per darrere amb el no-res
i per davant amb tot,

d'aquest costat me la limiten
les quatre idees meves fixes
i del costat d'aquí limita amb tu,
niré perquè
a veure què

Enric Casasses

Direcció de Comunicació /
Dirección de Comunicación
Nora Farrés

Responsable de Premsa i Edicions /
Responsable de Prensa y Ediciones
Joana Lladó

Coordinació / Coordinación
Sònia Cañas, Marc Gaspà

Col·laboradors en aquest programa /
Colaboradores en este programa
Jaume Radigales

Disseny original / Diseño original
Bakoom Studio

Disseny / Diseño
Minimilks

Fotografia / Fotografía
Kiran West

D.L.
B 17556-2025

Copyright 2026:
Gran Teatre del Liceu sobre tots els articles d'aquest programa i fotografies pròpies /
Gran Teatre del Liceu sobre todos los artículos de este programa y fotografías propias

Informació sobre publicitat i Programa de Patrocini i mecenatge /
Información sobre publicidad y Programa de Patrocinio y mecenazgo
liceubarcelona.cat / mecenes@liceubarcelona.cat / 93 485 86 31

Comentaris i suggeriments / Comentarios y sugerencias:
edicions@liceubarcelona.cat

La Fundació del Gran Teatre del Liceu és membre de / La Fundación del Gran Teatre del Liceu es miembro de:

**BARCELONA
GLOBAL**
a Citizens Platform
for Ideas in Motion

OPERA VISION

El Gran Teatre del Liceu ha obtingut les certificacions / El Gran Teatre del Liceu ha obtenido las certificaciones:

EMAS (Eco Management and Audit Scheme)
ISO 14001 (Sistema de gestió ambiental / Sistema de gestión ambiental)
ISO 50001 (Sistema de gestió energètica / Sistema de gestión energética)
Distintiu de garantia de qualitat ambiental / Distintivo de garantía de calidad ambiental

GA-2016/0235

GE-2016/0036

Programa imprès amb paper 100% reciclat /
Programa impreso con papel 100% reciclado

L'essència de
Serena Sáenz
SOPRANO

GRAU

Diagonal, 538

Show off your essence

joieriafrau.com